

Пам'ятайте
про
Україну!

PIK X... ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. СУБОТА, 18-го ЛИПНЯ 1987 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JULY 18, 1987 No. 136. VOL. XCIV.

У Філадельфії відбулися свідчення у справі Великого Голоду

Філадельфія. — У п'ятницю, 5-го червня ц.р., о год. 10:30 вранці, в будівлі федерального суду відбулися публічні переслухання в справі Великого голоду в Україні в 1932-33 роках. Переслухання свідків перевели: конгресмен Бенджамін Гілман з Нью Йорку, який цього дня очолював свідчення, та члени комісії, Уляна Мазуркевич з Філадельфії й Анастасія Вокер з Дітроїту. Десять свідків з Філадельфії й околиці свідчили про штучний голод. Кожен з них графічно описував про їхні страшенні переживання в 1932-33 роках. Д-р Ольга Самійленко, яка працює в комісії дослідження голодомору, перекладала том свідкам, які свідчили українською мовою. Присутні на свідченнях були також д-р Джеймс Мейс, який є головним дослідником комісії, д-р Філіп Росен, директор музею голокосту при Грац коледжу.

У Штутгарті відбувся семінар про майбутнє Європи

Штутгарт, Західна Німеччина. — У четвер, 2-го липня ц.р., тут відбувся симпозиум на тему „Майбутнє Європи“, спільно влаштований Штутгартським університетом і Українським Вільним Університетом у Мюнхені. Привітання склали: проф. Франц Ефенбергер, ректор Штутгартського університету, і проф. Богдан Цюцора, ректор УВУ. Описав проф. Володимир Янів, проректор УВУ, обговорив виступи зв'язки України із Західною Європою, а також проаналізував особливості сучасного повільного становлення України. Головним доповідачем був Архикнязь д-р Отто фон Габсбург, президент Пан-європейської унії і депутат Європейського парламенту з Горішньої Баварії. Він широко обговорював діяльність Європейського парламенту, а зокрема його інтегруючу роль у Західній Європі. Особливо підкреслював, що дійсна і повна інтеграція Європи без Східної Європи — неможлива, бо для цього її справжня політична еманіпація — необхідна. Проф. Кратохвіль доповідав про „Середню Європу і слова“ — про актуальні події і проблеми говорив президент Вільної німецької спілки авторів Клявс Енші. Перед симпозиумом його організатор, проф. Кратохвіль, вгощав у себе вдома д-ра фон Габсбурга з дружиною і обох представників УВУ.

Померла С. Жеребецька з дому Любицька

Ньюарк, Н. Дж. — У четвер, 16-го липня 1987 року, тут померла на 84-му році життя бл.п. Стефанія Жеребецька з дому Любицька. Панахидя буде правитись в неділю, 19-го липня, в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Стайвезент авеню в Юніон, Н. Дж., о год. 7-й вечора; похорон у понеділок, 20-го липня, з того ж похоронного заведення до української католицької церкви св. Івана Хрестителя, а потім на цвинтар св. Івана Хрестителя у Стретфорд, Конн. У жолонію заховані: син Богдан з дружиною Ярославою, дочка Олімпія Сенів з мужем Богданом, внуки і правнуки.

Дітвора табору на Союзівці

Дітвора табір на Союзівці.

Союзівка. — Після закінчення тенового табору, в неділю, 5-го липня, вільно „Львів“ цієї оселі УНСоюзу „обложил“ дітвора — 23 дівчинки і 12 хлопців, у віці від сім до 11 років, — які почали тритижневий відпочинково-навчальний табір під пильним оком командантки Марії Олінець. На програму щоденних занять складаються: фізична справа, спортивні ігри, плавання, а також навчання української мови, читання казок, віршів, вишивання, майстрування і навчання українських пісень. Таборівники влаштовують ватри вечорами, беруть участь у програмах Союзівки тощо.

Парафія в Бразилії потребує допомоги

Церква св. Василя в часі будови за проєктом архітекта Мирослава Німціца.

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Отець пастор Петро Балцар, ЧСВВ від десяти років, затруднений будівництвом церкви, звертається до українців Америки, з проханням про грошову допомогу, щоб мати можливість докінчити церкву св. Василя у Браткінга, Парана. Будову почато тому рік при допомозі пожертв парафіян, як рівнож щедрих пожертв з Америки і Канади. Останньою пожертвою перестали напливати, і є небезпека, що церкву не буде можливо закінчити. Як відомо нова хвиля інфляції навістила Бразилію, вгору пішли ціни на матеріали та працівників. Отець Балцар просить посилати пожертви на закінчення будови церкви на адресу: The Rev. Pedro Baltzar, OSBM, caixa postal, 02, 84400, Prudentópolis, Parana, Brazil.

Встановлено День Імігранта

Вашінгтон. — Президент Роналд Реген підписав резолюцію для вшанування імігрантів до США, авторами якої були сенатор Деніс ДеКонсіні, демократ з Арізони, та конгресмен Вільям Ліпінскі, демократ з Ілліной, обидва співпредседники Етнічної ради крайової комітету Демократичної партії і яка стала законом 29-го червня 1987 року. Резолюція назначує день 28-го жовтня 1987 року, 101-шу річницю Статуту Свободи, як Крайовий День Імігранта. „Символ свободи — новий початок символізувала Статуя Свободи мільйонам імігрантів, які запливали у пристань Нью Йорку в своїй погоні за кращим, новим життям“, сказав сен. ДеКонсіні і саме тому „найбільше підхопим“ є в річницю вшанувати тих, яких Вона вітала. „Я гордий, що представляю цю резолюцію в Палаті Репрезентантів“, — заявив В. Ліпінскі. І я вдовольняю тим, що Конгрес та Президент підтвердили підтримку Америки нашим імігрантам. Ми справді є нацією імігрантів. Без сумніву немає кращої пригадки для нас про нашу багату і різнокультурну спадщину як Статуя Свободи мільйонам імігрантів, які запливали у пристань Нью Йорку в своїй погоні за кращим, новим життям“, сказав сен. ДеКонсіні і саме тому „найбільше підхопим“ є в річницю вшанувати тих, яких Вона вітала.

Іран погрожує атакою на американські кораблі

Тегран, Іран. — Іранське пресове агентство Ірна розповсюдило комунікат заступника командуючого силами Вартових ісламської революції, який заявив, що Іран розглядає справу захоплення американських військових кораблів, які будуть експортувати кувайтські танкери, для їх подальшого використання у бойових діях проти Іраку.

Пресове агентство Ірна наводило також слова спікера меджлису — іранського парламенту — Акбара Хашемі Рафсанджані, який сказав, що Іран „готовий до демонстрації сили, якщо ворог з'явиться“.

„Ми готові топити американські кораблі“, — сказав А. Рафсанджані, звертаючись до військових командирів. — Вірна законам Корану 20-мільйонна іранська армія готова до священної війни. Якщо імперіалізм не прислухається до голосу розуму і вступить в загок, ми сприймемо це спокійно. Наші батерії відкривають вогонь на американців, і полонених єнків з піднятими руками з ганьбою відведуть у табір“.

Амбасадор З'єднаних Штатів у Кувайті Ентоні Кейнтон в інтерв'ю для місцевої газети „Аль Ватан“, заявив, що американська реакція на можливу атаку іранських смертників буде відповідати обставинам. „Я не можу передбачити, яких саме заходів ми вживемо“, — сказав Кейнтон — але ЗСА безумовно використають сили, які вони мають в цьому районі, щоб дати гідну відповідь“.

Іранські погрози прозвучали на наступний день після того, як Адміністрація президента Роналда Регена заявила, що перший кувайтський танкер під американським прапором ввійде в Гормузьку протоку 22-го липня, другий — 6-го серпня.

ПОЛЯКИ ЗАСТОСОВУЮТЬ БРЕХЛИВУ ТАКТИКУ МОСКВИ

Варшава, Польща. — Зорієнтувавшись, що відняття гробу масового поховання в околиці польсько-радянського кордону, поблизу місцевості Гіби, може спричинити до розпалення нової ненависті поляків до комуністичних імперіалістів, які, використовуючи воєнний час масово винищували польську інтелігенцію, антикомуністів, членів руху спротиву АК та інших, ваяли Москві у Варшаві, типу першого секретаря польської комуністичної партії Войцеха Яруцького, наказали своїм підручним розголосити, що спеціалісти, а зокрема медики, нібито встановили на підставі розгляду решток викопаних з могили, що там були поховані німецькі воєнки зброї СС.

Щоб приписати польській „буржуазній“ і теперішній комуністичній армії героїстичну боротьбу з німецькою армією, Ежи Урбан, головний речник польського уряду і компартії заявив, що не можна абсолютно лідувати відняттям гробу масового поховання, бо на території Польщі велися великого розміру бої польської армії з німецькими окупантами, починаючи від 1939 і кінчаючи 1945 роком. Як виглядали „великі бої“ польської армії з німецькими гітлерівськими частинами знають живі ще сьогодні свідки, які переконані, що в околиці про яку йде мова взагалі не було жодних боїв не включаючи переходу німецької армії на схід в 1941 році і совєтської на захід в 1945 році. До речі, — кажуть польські історичні й інші історичні, які перебува-

У СВІТІ

ПРИЙНАЙМНІ 19 ОСІБ загинули у Франції, а понад 20 пропали без вістей, в результаті прорвання тами. Вода, змішана з болотом, камінням і намулом несподівано для вакаційників, заллила місцеве відпочинку і паркування у підальнійській місцевості Лі Гран-Борнан. Понад 500 рятівників пошукують тепер серед води, болота, нанесеного каміння і піску за додатковими жертвами. Особи, які зуміли врятуватися від цієї природної катастрофи, заявляють, що чогось подібного вони не бачили ніколи у своєму житті і не читали у книжках. Збережені особи будуть тепер свідчити перед окремою урядовою комісією, яка досліджуватиме катастрофу з метою забезпечення населення перед подібними катастрофами в майбутньому.

ЛІДЕР КОМПАРТІЇ Східної Німеччини Еріх Гонеккер відідає офіційно Західній Німеччині в серпні цього року, — повідомив кореспондент секретар канцлера західнонімецького уряду Гельмута Коля. Гонеккер відбуде довшу розмову з канцлером і членами його кабінету, зустрінеся з лідерами політичних партій і парламентаристами та відідає на протязі п'ятих днів деякі місцевості в Західній Німеччині.

ЗАХІДНІ КОРЕСПОНДЕНТИ, акредитовані в Москві, покладаючись на повідомлення в газеті „Казахстанська Правда“ інформують, що діти високих партійних і урядових діячів доконують багато тяжких злочинів, не згадуючи про зловживання алкогольом і наркотиками, але ні один з них в республіці Казахстан не був досі притягнутий до кримінальної відповідальності. Син одного високопоставленого діяча районного масштабу, задушив дівчину, їздив службовим автомобілем у п'яному стані і не був засуджений за ці злочини. Після протесту населення, суд засудив його умовно на три роки і дозволив продовжувати студії в інституті. Подібних злочинів діти високих партійних діячів допускаються також в інших республіках, без наслідків покарання, — пишуть західні кореспонденти.

КОЛИШНІЙ ПЕРШИЙ СЕКРЕТАР московського міського управління і комітету КПСС Віктор Грішін „на власне бажання“ і без жадного тиску партійних чи урядових інституцій, як пишуть совєтські газети, зрезигнував з членства у Верховній Раді СРСР. Повідомляючи про це рішення Грішіна, кореспондент газети „Вашінгтон Пост“ Селестіна Болен пише, що відхід В. Грішіна є ще одним доказом твердого постанови генерального секретаря ЦК КПСС Михайла Горбачова вичистити Політбюро, Центральний Комітет КПСС, Верховну Рад, Раду Національностей та інші інстанції контролювані компартією від колишніх прихильників Леоніда Брежнєва. Болен також повідомляє, що мешканці міста Брежнєва звернулися з проханням до Ради Міністрів СРСР повернути їхньому місту давню назву. В журналі „Огоньок“ свого часу появилась була нотатка про В. Грішіна у якій говорилось, що він, головний після смерті Константина Черненко, був головним суперником М. Горбачова на пост генерального секретаря.

МАБУТЬ У ЗВ'ЯЗКУ з переговорами, які ведуться в Єрусалимі між представниками Совєтського Союзу й Ізраїлю, Москва наказала припинити заглушення ізраїльського радіопередавання до СРСР, що їх передає урядова радіостанція „Коль Ізраєль“ від 1972 року. Кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ Томас Фрідман називає таке рішення Москви „примирливим потягненням“ у зв'язку з перебуванням совєтської консульської делегації в Єрусалимі. У четвер, 16-го липня радіостанція повідомила, що заглушення відновлено.

ДЖ. ПОЙНДЕКСТЕР ЗНОВУ ПІДТВЕРДИВ, ЩО ПРЕЗИДЕНТ НЕ ЗНАВ ПРО ГРОШІ ДЛЯ КОНТРАС

Віцеадмірал Дж. Пойндекстер з дружиною Ліндою, яка є стископальним священником.

Вашінгтон. — У четвер, 16-го липня, колишній до-радник президента Роналда Регена у справах крайової безпеки віцеадмірал Джан Пойндекстер продовжував з'являтися перед об'єднаною слідчою комісією Конгресу і знову заявив, що президент Роналд Реген не був повідомлений про використання частини грошей, одержаних за продажу Ірану зброю, для допомоги нікарагуанським партизанам. Таким чином, Дж. Пойндекстер односторонньо відповів на головне питання, що цікавить слідчу комісію і перш за все законодавців від Демократичної партії: чи знав Президент про передачу частини іранських грошей антиіранцям?

Дж. Пойндекстер є останнім свідком, який міг відповісти на дане питання. Після цього комісія вислухас звання інших співпрацівників Адміністрації, зокрема секретаря Департаменту справедливості Едвіна Міза, державного секретаря Джорджа Шульца і колишнього шефа персоналу Білого Дому Доналда Рігана, однак ніхто не очікує, що вони можуть внести щось нового до цього ключового аспекту справи.

Віцеадмірал Пойндекстер, який вніс резинацію 25-го листопада 1986 року, коли стало відомо про секретну допомогу Раді Крайової Безпеки нікарагуанським партизанам, також підтвердив звання свого колишнього підлеглого підполковника Олівера Норта, який твердив, що він мав санкцію своїх зверхників на всі свої дії. Зокрема Пойндекстер підтвердив, що дав згоду на передачу іранських грошей повстанцям, на надання секретних шифровальних приладів колиш-

ньому генералові Сікордові та іншим партнерам Норта, які не мали необхідного допуску, на те, щоб Норт дав вказівки американському амбасадорові в Коста Ріці Луїсові Тембсові допомогти партизанам відкрити в Нікарагуа „південний фронт“, і на спробі Норта відкрити для антиіранців англійські зенітні ракети „Бловпайп“.

Пойндекстер заперечив звання свого попередника МекФарлейна, який заявив у понеділок, що він не санкціонував всі дії Норта. Пойндекстер змінив МекФарлейна на пості дорадника в справах крайової безпеки в грудні 1985 року.

„Наскільки я знаю, — заявив віцеадмірал, — що працює нині в Пентагоні, — до грудня 1985 року МекФарлейн санкціонував всі операції, що проводилися“.

У середу, після закінчення переслухання у Конгресі, до Пойндекстера підійшов колишній американський закладник Джейвід Джейкобсен, скопленний мусульманом в Лівані і звільнений після 17-місячного перебування в полоні. Він потиснув руку і сказав: „Я влячний вам і Оллі за врятування мого життя і за свободу. Я на вашій стороні“. Пойндекстер усміхнувся, чого ні разу не було під час переслухання, і коротко відповів: „Дякую“.

В кінці 1985 року, коли вдалося добитися звільнення Джейкобсена, адмірал Пойндекстер керував цією операцією, здійснення якої було поручено О. Нортві. За словами Джейкобсена, „переслухання в Конгресі лише забавляють терористів“. „Вони веселяться, спос терігують за тим, що відбувається“, — сказав колишній закладник.

НА ЗАПИТИ КОРЕСПОНДЕНТІВ президент Роналд Реген знову відмовився коментувати в справі зізнання Ірано-контра афери. Однак в дорозі на зустріч з республіканськими провідниками Палати Репрезентантів Президент заявив, що свої коментарі відкладає аж до часу закінчення зізнань. „Тоді не зможемо ви мене втихомирити“.

У САН-ФРАНСІСКО, дільниця Кастро була прибіжищем всіх тих, що провадили життя у відмінному від цілої Америки вигляді. Тут процвітала торгівля в різних видах і формах, округа багата і приманювала багатьох мешканців. Сьогодні ця сама дільниця світить пустою зликудованих крамниць та забитих дошками будівель, бо саме тут в цій околиці хвороба АІДС зробила велику живну в людах.

КОЛИШНІЙ ДОРАДНИК демократичного кандидата на президента у 1988 році Гері Гарта, Вільям Діксон, заявив після двомісячної мовчанки, що сен. Гарт допустився „великої і класичної“ помилки, коли дав „мідлі“ нагоду сенсацино розторощити його особисте життя.

ДЕПАРТАМЕНТ ЗДОРОВ'Я і громадських обслуг начеркнув пропозицію про оформлення спеціальної біомедицинської групи науковців, які мали б високі платні аж до суми 110,000 дол. річно для заохоти залишитися працювати для Уряду. Томас Бірк, шеф персоналу заявив, що ця пропозиція вишля з ціллю допомогти Урядові здержати високо кваліфікованих науковців-дослідників від відходу у приватну індустрію.

МІЖНАРОДНА ПРОФСПІЛКА поштових робітників у вівторок, 14-го липня ц.р., дійшла до тимчасової згоди щодо трирічного контракту з Поштовою службою ЗСА.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. USA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮзу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Проголосили амністію і скритикували Сталіна

Газета „Радянська Україна“ надрукувала у числі з 3-го липня ц.р. довше пояснення, згідно розмови кореспондента з відомим юристом, керівником сектора теорії і соціології кримінального права Інституту держави і права Академії наук СРСР, професором Олександром Яковлевим, під заголовком „Оголошується амністія“.

Як відомо, Президія Верховної Ради СРСР видала наказ про проведення амністії у зв'язку з 70-річчям жовтневої соціалістичної революції, яке припадає в цьому році. Амністія, пише „Радянська Україна“, буде здійснена протягом найближчих шести місяців.

У чому ж відмінність нинішньої амністії? — запитав кореспондент проф. О. Яковлева. Він в першу чергу заявив, що це одна з найширших амністій в історії країни по числі осіб, які під нею підлягають. До них належать зокрема люди, які раніше брали участь у бойових діях захисту СРСР, особи нагороджені в минулому орденами і медалями, жінки, які мають неповнолітніх дітей, інваліди, всі чоловіки, старші за 60 років, жінки з 55 років. Крім того будуть звільнені всі інші засуджені на термін до п'яти років, але вони підлягатимуть умовному звільненню з обов'язком залучення до праці.

Передбачаються також скорочення терміну ув'язнення для багатьох засуджених. О. Яковлев відповів також на питання, на кого не поширюється амністія. Він заявив, що насамперед на людей, засуджених за особливо небезпечні та інші державні злочини, наприклад, за шпигунство, контрабанду, бандитизм (тут Яковлев має на увазі на думці націоналістів). Не підлягають амністії і особливо небезпечні рецидивісти, особи, які здійснили зумисне вбивство, розкрадання державного чи громадського майна у великих розмірах (значить комуністи на високих становищах). Амністії не підлягають також інші злочини, наприклад, як викрадення літаків, порушення правил безпеки на вибухонебезпечних підприємствах, якщо вони привели до загибелі людей (як це було, зокрема, на Чорнобильській АЕС), крім того усі види дій, пов'язаних з наркомафією тощо. „Все таки, як я вже сказав, нинішня амністія, незважаючи на „вийняти“, — найбільша в історії СРСР“, — заявив О. Яковлев.

Він виключає будь-які істотні зміни у статистиці злочинності. О. Яковлев вважає, що тепер не ті вже люди й не ті часи. У 1950-их роках, наприклад, „контингент злочинців у нас був набагато небезпечнішим, ніж тепер“. Очевидно, він не пояснює чому, але треба припускати, що тоді велася це активна антимосковська боротьба поневолених Москвою народів, зокрема в Україні, і відбувалися масові арешти і вивози на Сибір. Яковлев каже, що „це була розплата за викривлення виправно-трудової політики, допущена у період культу особи Сталіна. Протягом майже двох попередніх десятиліть у виправно-трудових установах знемагали тисячі ні в чому невинних людей, а ось кримінальні рецидивісти почували там себе привільно“. В результаті у той період місця ув'язнення по суті перетворилися із засобів перевиховання в розсадник злочинності.

Нині становище зовсім інше, — каже Яковлев, — „бо іншим стало наше суспільство“. Він також переконаний, що покарання без поважної причини вдаряє бумерангом і сприяє зростанню злочинів. „У всякому разі, — каже на закінчення проф. О. Яковлев, — ми завжди пам'ятаємо слова Маркса про те, що з часів Каїна і Авеля світ не вдалося ні виправити, ні залюбити покаранням“.

Значить, повипускають деяких злочинців, але політв'язнів триматимуть даліше.

З ПАРИЖУ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що лівійський диктатор полковник Муаммар Каддафі влаштував парадне прийняття для віцепрезидента Нікарагуа Серхіо Раміреса, який прибув до Лівії з офіційною візитом і для ведення переговорів з Каддафі і членами його уряду. Головною ціллю переговорів Раміреса з лівійськими керівниками є поживлення економічної вимини і фінансування Лівією деяких військових проєктів, спеціально будови військових летовищ і достави модерної зброї, яку Лівія купуватиме легально і на чорних ринках у багатьох країнах світу для санданістів.

Якось непомітно перейшла стаття Емілії Ільїної „Читаючи Висесову книгу“ у „Новому Радському Слові“. Хоч трохи пізно, дозволяється сказати про неї й у зв'язку з нею свою думку.

Це не була лише „добра стаття“. Це було надзвичайно відвадне явище, що у російській політичній думці, заостереній у догмі про „єдину неподільну Росію“, починається ревізіонізм. Авторка статті, — як свідчить її прізвище, — росіянка і напевне російська патріотка. А проте під всіма її завагами кожний українець може підписати обома руками, що є не то рідкісним, а просто невіданим фактом. Російська авторка у статті на сторінках російського часопису таврує російський імперіалізм. Таврує вона крадіж російської псевдонаукою російської історії і таврує загибання української культури, виявляючи своє першорядне знання історії Сходу Європи та сучасної українсько-російської проблематики. Вона глузує з того ближче неназваного советського, російського, „шевченколого“, який писав, що „Шевченко хотів бути російським письменником“. І таврує теперішніх володарів СРСР, які пригортають до себе до відзначення 1000-ліття Хрищення „Росії“, дарма що тоді ще Росії не було і дарма що хрищення Новгороду відбулося шойно у XII сторіччі. Авторка-росіянка ставить точку над „і“. „Так почекаймо ще двісті років і будемо святкувати своє хрищення, а не позичене в іншого народу“, — каже над „і“ ставить ця мудра російська авторка, коли радить своїм землякам признати, що Україна стала колонією російської імперії. Емілія Ільїна, — згідно з давнім і постійним нашим, українським, твердженням, звертає увагу, що після Другої світової війни колоніалізм минувся в Азії,

Усі українці знають якого значення і каліцтва зазнала й зазнає українська мова в поневоленій Україні. Окупант, не числячись ні з чим, прагне обернути українську мову на безперспективний пропагандивно-оказаміювальний суржик, який має сприяти денационалізації та русифікації українського народу. З метою „наближення“ до братніх мов, скалічено українську абетку, з якої викинуто букви, що передають властиві українцям звуки. Спотворено й достосовано до „загальноєвропейської мови“ українську наукову термінологію та географічні назви. Спалплено й перекручено традиційні норми української мови. Усе це спрямовано на знищення нашої національної культури, на знищення нашої національної самобутності.

Жахливий стан української мови в поневоленій Україні визнають тепер навіть офіційні советські кола.

Українство у вільному світі — це єдине середовище, де можливий вільний розвиток української мови. Сама доля поклада на нас — вільних українців — повинність дбати про збереження нашого національного багатства — нашої мови.

Яр Климовський

ВИДАВНИЧА ПОЯВА НА ЧАСІ

II.

З черги слід згадати саму композицію, яка вимагала безлічі начерків поодиноких частин картин чи ескізів постатей, зарисовок різних деталей тощо, а далі розташування як поодиноких постатей, так і цілих ансамблів, бо, щоб створити ілюзію тисячної маси, треба шонайменше сотні постатей, очевидно, не статичних, а таких, що кожний з них є в дії і співдіє з цілістю. Тож картина є, так мовити б, живою, з живими людьми та створює настрій, що нас захоплює, а всіляк за цим впроваджує в глибоку задуму. Цього всього домігся мистець ш. п. Петро Андріусов, показавши нам, як князь Володимир довершив хрищення нашого народу, за що оправдано став Великим і святом.

Давно вже доказано, що мистецький твір кожний глядач сприймає, інакше його описує. Це стосується і фаворних критиків мистецтва. Не без того, що виробленість під оглядом естетичного смаку й мистецька освіта тут грають велику роль, але значить тут багато і ідеологія критика, тому устійнених критеріїв для цього немає. Та у висновку всі українці помиряться, — навіть якщо б сл. п. мистець-малар Петро Андріусов залишив би по собі тільки що одну-одиноку картину, то він, як сказав Гораций, *poet omnis moriar*.

З уваги на невеликі рамки тексту, коротко перейдемо місяць за місяцем, докладніше — картину за картиною, що прикріплена до кожного місяця. Між іншим, календар виготовлений на ювілейний рік 1988 (це рік переступний

Іван Кедрин

РЕВІЗІОНІЗМ ВОРОЖОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ

Африці й Океанії, а зберігся тільки в Європі. Багато наших, українських, земляків уважають все це наче національною зрадою, чи, найделікатніше кажучи, — нерозумною утопією твердження, що українська держава рація вимагає згоди і співпраці з усіма нашими колишніми і теперішніми поневолювачами. Українські противники цієї тези мають за собою ту правду, що така теза — одностороння, бо вороги українства все ще є тими ворогами і згоди не прагнуть, а все ще стоять на позиціях Переяславського договору з 1654 року і Ризького миру з 1921 року. Мудрий Шевченко назвав Богдана Хмельницького „нерозумним сином“. Хмельницький, який підписав Переяславський договір тоді, коли цар Олексій відмовився його підписати, бо, мовля, гетьман не рівня цареві, в той спосіб упокорив себе і визнавав вищість зверхника тієї Московщини, в якій шувас союзники проти Польщі. Бо тоді українська політична думка все ще тупцювала між Польщею і Московщиною. Хмельницький у Переяславі 1654 року сам собі заперечив, бо у році 1648-му, вернувшись з переможного проти Польщі походу, в якому розгромив польське військо під Жовтими Водами і під Корсунем, і під Пиллявою, коли мав він відкритий шлях на Варшаву, говорив у триюфальному в'їзді до Києва уперше про українську державу.

Україна мала свою державу за княжого, за козацького і новітнього періодів. І опинилася у позиції колонії під фікційною фірмою Української Радянської Соці-

лістичної Республіки, яку Москва залишила Україні як вивіско, яка влегитиме русифікацію і крадіж української історії та загибання української культури з її найпершим зовнішнім компонентом, яким є мова. Очевидно, таких росіян, як Емілія Ільїна, є ще страшенно мало. Це поки що білі круки, які не мають у своєму рідному суспільстві ніякого впливу і значення. У російській інтелігенції все ще героєм залишився лідер першої післяреволюційної еміграції Александр Керенський, який у Парижі висловлював вчливість більшовицьким переможцям жовтневої революції, що вони зберегли єдину неподільну Росію. Але коли записувати українських дисидентів, які опинилися на Заході, чи вони, сидючи у советському ГУЛагу, стрічали росіян, які визнавали за Україною право державної самостійності, всі вони без надуми відповідали „так“. Бо час не стоїть на місці і людська думка не може до безконечності зберігатися в анахронічних межах. Сьогодні утопією є говорити про угоду росіян на українську державність (хоч заборіхана советська конституція дає кожній із 15-ти советських „республік“ свободу „вплоти до відделення“). Але скільки прикладів маємо у всесвітній історії, що сьогоднішня „утопія“ стає завтра реальною дійсністю? Хто думає, що у 1917 році про можливість вивішення в дні 1-го листопада 1918 року блакитно-жовтого прапору на львівській ратуші? І безпечно повторювали поляки, що „без Львова і Вільна Польща не може існувати“, аж ось вона існує, і на всьому просторі між Сяном і Збручем є тепер ледве п'ять відсотків поляків, та нема ні одної подільної культурної установи, як була Осолінеум, вивезена до Вроцлава.

Ревізіонізм польської політичної думки пропагує від літ паризька „Культура“. Підхопила цей ревізіонізм сучасна підпільна самвидавська література в Польщі, яка пропагує ревізію становища супроти українців. Це далеко до того, щоб усе польське суспільство визнало Прометейську ідею. Розумний і зручний дипломат, яким є архієпископ Мирослав Марусин, намагається своїми подорожами до Польщі надіхнути українське фобію польського духовенства. Він має вже у цьому деякі успіхи, але в масі польське духовенство і польське суспільство, однак, в Польщі як і в діаспорі, — вороже українству.

На українофобію хворіє ще більше жидівське суспільство, включно з державно-верхівкою Ізраїлю і такими організаціями в Америці, як Бнай Брит і Рабінська Рада. Сучасне жидівське суспільство забуло про існування окремого міністерства жидівських справ за Української Народної Республіки і про таких приятелів України, як Жаботинський, Гольдфельдман, Красний, Марголін, Грінвайн, чи Інзлер. Сучасний Яків Сусленський — це теж тільки білий крук, і його однодумці не мають впливу в Ізраїлі, ані в жидівському суспільстві в діаспорі. Навпаки, сучасні наміри жидівського суспільства наче зумисне поводяться так, щоб викликати, плекати і поглиблювати український антисемітизм. Кому це на користь? Тільки й одинок — Москві, поневолювачі всіх народів.

І тут мусить прийти до протверзіння. Це буде дов-

(Закінчення на стор. 3)

комітету якнайбільше активних членів;

3. Заохочувати наукові установи вільних українців співпрацювати між собою та з Комітетом у справі видання розширеного словника Г. Голоскевича.

4. Заснувати фонд для видання „Правословного словника“ Г. Голоскевича з розширеним словниковим реєстром при ЗУАДК;

5. Усім особам і організаціям, що хотіли б брати участь у діяльності комітету або в якій іншій спосіб сприяти його роботі, належить звертатися до нижче підписаних членів Ініціативної групи на подані адреси й телефони.

Члени Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника: Святослав Караванський, журналіст, P.O. Box 131, Denton, MD 21629; tel.: (301) 479-3727; Галина Петренко, редактор журналу „Віра“, Star Route Box 391, Eldred, N.Y. 12732; tel.: (914) 557-6037; проф. Микола Степаненко, доктор філософії, містоголова Ради для Справ Культури при СКВУ, 6 Indian Spring Dr., Silver Spring, Md. 20901; tel.: (301) 587-1832.

6. Широко інформувати громадськість про створення Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника та залучати до

деяких користувачів української мови у вільному світі, посилюючи на недостатній словниковий запас Г. Голоскевича, послугувувати советським антиукраїнським правословом та антиукраїнським словником. Таким чином, постає загроза, що окупаційний антиукраїнський правослов буде ширитися і серед вільних українців;

5. Вважаємо, що існує пекуча потреба видання „Правословного словника“ Г. Голоскевича з реєстром до 100,000 слів;

Погодились на цьому, члени Ініціативної групи ухвалили:

1. Створити Комітет Захисту Українського Правословного Словника, метою якого буде видання розширеного до 90,000 - 100,000 слів словника Г. Голоскевича, на базі українського правослову 1929 року;

2. Широко інформувати громадськість про створення Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника та залучати до

комітету якнайбільше активних членів;

3. Заохочувати наукові установи вільних українців співпрацювати між собою та з Комітетом у справі видання розширеного словника Г. Голоскевича.

4. Заснувати фонд для видання „Правословного словника“ Г. Голоскевича з розширеним словниковим реєстром при ЗУАДК;

5. Усім особам і організаціям, що хотіли б брати участь у діяльності комітету або в якій іншій спосіб сприяти його роботі, належить звертатися до нижче підписаних членів Ініціативної групи на подані адреси й телефони.

Члени Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника: Святослав Караванський, журналіст, P.O. Box 131, Denton, MD 21629; tel.: (301) 479-3727; Галина Петренко, редактор журналу „Віра“, Star Route Box 391, Eldred, N.Y. 12732; tel.: (914) 557-6037; проф. Микола Степаненко, доктор філософії, містоголова Ради для Справ Культури при СКВУ, 6 Indian Spring Dr., Silver Spring, Md. 20901; tel.: (301) 587-1832.

6. Широко інформувати громадськість про створення Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника та залучати до

деяких користувачів української мови у вільному світі, посилюючи на недостатній словниковий запас Г. Голоскевича, послугувувати советським антиукраїнським правословом та антиукраїнським словником. Таким чином, постає загроза, що окупаційний антиукраїнський правослов буде ширитися і серед вільних українців;

5. Вважаємо, що існує пекуча потреба видання „Правословного словника“ Г. Голоскевича з реєстром до 100,000 слів;

Погодились на цьому, члени Ініціативної групи ухвалили:

1. Створити Комітет Захисту Українського Правословного Словника, метою якого буде видання розширеного до 90,000 - 100,000 слів словника Г. Голоскевича, на базі українського правослову 1929 року;

2. Широко інформувати громадськість про створення Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника та залучати до

комітету якнайбільше активних членів;

3. Заохочувати наукові установи вільних українців співпрацювати між собою та з Комітетом у справі видання розширеного словника Г. Голоскевича.

4. Заснувати фонд для видання „Правословного словника“ Г. Голоскевича з розширеним словниковим реєстром при ЗУАДК;

5. Усім особам і організаціям, що хотіли б брати участь у діяльності комітету або в якій іншій спосіб сприяти його роботі, належить звертатися до нижче підписаних членів Ініціативної групи на подані адреси й телефони.

Члени Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника: Святослав Караванський, журналіст, P.O. Box 131, Denton, MD 21629; tel.: (301) 479-3727; Галина Петренко, редактор журналу „Віра“, Star Route Box 391, Eldred, N.Y. 12732; tel.: (914) 557-6037; проф. Микола Степаненко, доктор філософії, містоголова Ради для Справ Культури при СКВУ, 6 Indian Spring Dr., Silver Spring, Md. 20901; tel.: (301) 587-1832.

6. Широко інформувати громадськість про створення Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника та залучати до

комітету якнайбільше активних членів;

3. Заохочувати наукові установи вільних українців співпрацювати між собою та з Комітетом у справі видання розширеного словника Г. Голоскевича.

4. Заснувати фонд для видання „Правословного словника“ Г. Голоскевича з розширеним словниковим реєстром при ЗУАДК;

5. Усім особам і організаціям, що хотіли б брати участь у діяльності комітету або в якій іншій спосіб сприяти його роботі, належить звертатися до нижче підписаних членів Ініціативної групи на подані адреси й телефони.

Члени Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника: Святослав Караванський, журналіст, P.O. Box 131, Denton, MD 21629; tel.: (301) 479-3727; Галина Петренко, редактор журналу „Віра“, Star Route Box 391, Eldred, N.Y. 12732; tel.: (914) 557-6037; проф. Микола Степаненко, доктор філософії, містоголова Ради для Справ Культури при СКВУ, 6 Indian Spring Dr., Silver Spring, Md. 20901; tel.: (301) 587-1832.

6. Широко інформувати громадськість про створення Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника та залучати до

комітету якнайбільше активних членів;

3. Заохочувати наукові установи вільних українців співпрацювати між собою та з Комітетом у справі видання розширеного словника Г. Голоскевича.

4. Заснувати фонд для видання „Правословного словника“ Г. Голоскевича з розширеним словниковим реєстром при ЗУАДК;

5. Усім особам і організаціям, що хотіли б брати участь у діяльності комітету або в якій іншій спосіб сприяти його роботі, належить звертатися до нижче підписаних членів Ініціативної групи на подані адреси й телефони.

Члени Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника: Святослав Караванський, журналіст, P.O. Box 131, Denton, MD 21629; tel.: (301) 479-3727; Галина Петренко, редактор журналу „Віра“, Star Route Box 391, Eldred, N.Y. 12732; tel.: (914) 557-6037; проф. Микола Степаненко, доктор філософії, містоголова Ради для Справ Культури при СКВУ, 6 Indian Spring Dr., Silver Spring, Md. 20901; tel.: (301) 587-1832.

6. Широко інформувати громадськість про створення Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника та залучати до

комітету якнайбільше активних членів;

3. Заохочувати наукові установи вільних українців співпрацювати між собою та з Комітетом у справі видання розширеного словника Г. Голоскевича.

4. Заснувати фонд для видання „Правословного словника“ Г. Голоскевича з розширеним словниковим реєстром при ЗУАДК;

5. Усім особам і організаціям, що хотіли б брати участь у діяльності комітету або в якій іншій спосіб сприяти його роботі, належить звертатися до нижче підписаних членів Ініціативної групи на подані адреси й телефони.

Члени Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника: Святослав Караванський, журналіст, P.O. Box 131, Denton, MD 21629; tel.: (301) 479-3727; Галина Петренко, редактор журналу „Віра“, Star Route Box 391, Eldred, N.Y. 12732; tel.: (914) 557-6037; проф. Микола Степаненко, доктор філософії, містоголова Ради для Справ Культури при СКВУ, 6 Indian Spring Dr., Silver Spring, Md. 20901; tel.: (301) 587-1832.

6. Широко інформувати громадськість про створення Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника та залучати до

комітету якнайбільше активних членів;

3. Заохочувати наукові установи вільних українців співпрацювати між собою та з Комітетом у справі видання розширеного словника Г. Голоскевича.

4. Заснувати фонд для видання „Правословного словника“ Г. Голоскевича з розширеним словниковим реєстром при ЗУАДК;

5. Усім особам і організаціям, що хотіли б брати участь у діяльності комітету або в якій іншій спосіб сприяти його роботі, належить звертатися до нижче підписаних членів Ініціативної групи на подані адреси й телефони.

Члени Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника: Святослав Караванський, журналіст, P.O. Box 131, Denton, MD 21629; tel.: (301) 479-3727; Галина Петренко, редактор журналу „Віра“, Star Route Box 391, Eldred, N.Y. 12732; tel.: (914) 557-6037; проф. Микола Степаненко, доктор філософії, містоголова Ради для Справ Культури при СКВУ, 6 Indian Spring Dr., Silver Spring, Md. 20901; tel.: (301) 587-1832.

6. Широко інформувати громадськість про створення Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника та залучати до

комітету якнайбільше активних членів;

3. Заохочувати наукові установи вільних українців співпрацювати між собою та з Комітетом у справі видання розширеного словника Г. Голоскевича.

4. Заснувати фонд для видання „Правословного словника“ Г. Голоскевича з розширеним словниковим реєстром при ЗУАДК;

5. Усім особам і організаціям, що хотіли б брати участь у діяльності комітету або в якій іншій спосіб сприяти його роботі, належить звертатися до нижче підписаних членів Ініціативної групи на подані адреси й телефони.

Члени Ініціативної групи Комітету Захисту Українського Правословного Словника: Святослав Караванський, журналіст, P.O. Box 131, Denton, MD 21629; tel.: (301) 479-3727; Галина Петренко, редактор журналу „Віра“, Star Route Box 391, Eldred, N.Y. 12732; tel.: (914) 557-6037; проф. Микола Степаненко, доктор філософії, містоголова Ради для Справ Культури при СКВУ, 6 Indian Spring Dr., Silver Spring, Md. 20901; tel.: (301) 587-1832.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про американську „гласність“

Здається мало є в останніх днях осіб в Америці, які б не були зацікавлені переслідуваннями спеціальних комісій обох Палат Конгресу у справі Іран-Контра, а вже особливо, коли переслідували підполковника Олівера Норту.

Хто міг, той сидів при телевізійних апаратах, які безпосередньо і постійно передають пореслухування зробили їх доступними кожному громадянину-американцю.

Рівночасно вони розпалили у всіх сильні почуття, викликали дискусії, особисті симпатії і антипатії до поодиноких „акторів“ цієї виймової драми, що відбувається перед нашими очимами так безпосередньо, що ми усі стали немов її співучасниками.

Слухачам, — отже, усі ці деталі таємної акції допом

ВІСНОВКИ

ДИРЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ В НЬО ЙОРКУ

Останніми днями уділовці Українського Народного Дому дістали листа від мало відомих українській громаді осіб з пропозицією купити уділів на неясних цілях.

Дирекція УНД стверджує і інформує, що згідно зі статуту ніхто не може передати чи продати уділів без попередньої пропозиції продажу уділів Корпорації УНД та придержання до всіх статутних додатків. Річночасно Дирекція стверджує, що акумуляція більшого числа уділів в одних руках може спричинити перехід УНДом в приватну власність тих людей, а ньюйоркська громада може втратити свій дім, на який так тяжко працювала через довгі роки. На запити уділовців в який спосіб автори листа дістали адреси членів УНД, Дирекція повідомляє, що на правну вимогу, члени з більшістю, як 5% уділів має право вглядати в ці документи УНД. Тому Дирекція була змушена уможливити такий вгляд.

Дирекція УНДому
Нью Йорк, Н. Й.

Меморандум...

(Закінчення зі ст. 2)

ДО ВСІХ НАУКОВИХ, ГРОМАДСЬКИХ ТА РЕЛІГІЙНИХ УСТАНОВ І ДО ВСІХ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Розуміючи певну потребу й невідкладність видання розширеного до яких 100,000 слів „Правописного словника“ Г. Голоскевича на базі українського правовису 1929 року і взявши до уваги,

що збереження нашої мовної спадщини — це повинність, яка лежить саме на вільних українцях, зокрема на поколіннях, народжених в Україні;

що у вільному світі нема перешкод для видання українських нормативних словників на базі українського правовису 1929 року;

що видання таких словників, передусім видання розширеного „Правописного словника“ Г. Голоскевича, є одним з найнеобхідніших передумов збереження нашої мовної спадщини;

що відсутність повнішого „Правописного словника“ Г. Голоскевича відкриває дорогу для проникнення у світ антиукраїнського окупаційного правовису та українських нормативних словників;

що видання розширеного „Правописного словника“ Г. Голоскевича вимагає об'єднаних зусиль українських мовознавців вільного світу;

ми, ініціативна група Комітету Захисту Українського Правовису, закликаємо всі наукові, громадські та релігійні установи українців вільного світу підтримати наш почин у справі створення Комітету Захисту Укра-

їнського Правовису й узяти активну участь у його діяльності. Маючи відповідну фактову й практичну підтримку, ми вже працюємо над цим проектом та готуємо словник до друку.

Тому: що вартість словника залежатиме не лише від кількості, а й від якості даної лексики, закликаємо всіх шанувальників української мови надіслати свої поради, зокрема конкретні слова, а надто географічні назви, які слід було б включити до словника.

Беручи до уваги й те, що видання згаданого словника вимагає твердої фінансової бази — приблизно 20,000 - 25,000 дол.,

ініціативна група закликає всіх, кому дорога наша мовна спадщина, і хто може фінансово допомогти справі її збереження, скласти пожертви на „Фонд видання розширеного Правописного словника“ Г. Голоскевича при ЗУАДК на конто ч. 7200. Згадані пожертви підлягають відтягненню від податку.

Пожертви слід надіслати на адресу ЗУАДК: Holoskevych Dictionary Fund, Acct. No. 7200, United Ukrainian American Relief Committee, 1319 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141.

За ініціативу групи, фундатори фонду словника Г. Голоскевича:

С. Караванський

Г. Петренко

М. Степаненко

Нью Йорк, Н. Й. — В суботу, 13-го червня 1987 року, тут, у залі Академії Святого Юра, після Святої Літургії в церкві св. Юра, що відправлялася о 2-й годині дня, з церкви парами амушували учні цієї середньої католицької українсько-американської школи, і разом з ними 29 щорічних випускників Академії, які, склавши свої матуральні іспити і одержавши дипломи з середньої освіти, тепер скерують свій зір на науку в коледжах та університетах. Урочистість градації розпочалася молитвою отця-пароха ігумена Патріксія Пацака, ЧСВВ, і співом українського і американського гімнів.

Після цього найкращий учень випускної класи „веледикторія“ Давид Реневич виголосив вдумливе слово англійською мовою.

Головну промову на святі сказав Єпископ Стамфордський Владика Василь Лосен, звертаючись до учнів, щоб вони завжди пам'ятали плекати ті міцні моральні засади, що їх вони засвоїли в цій Альма Матер і щоб розвивали віру і свої знання на користь своєму довіллію, батькам і собі. Після цього глибокого й мудрого слова, Владика Василь вручив дипломи щасливим випускникам, що їх було 29.

Випускники дістали з рук Владика також нагороди за успіхи в навчанні, а саме: Давид Реневич — 1000 доларів зі стипендійного фонду Турянських; Христина Плісак — 750 доларів з української кредитки „Самопоміч“; Марія Хамуляк — 500 доларів від Батьківського Кружка; Анна Хамуляк — 150 доларів від Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Нью Йорку і вона ж дістала 100 доларів від 83-го Відді-

Градація в Академії Святого Юра

лу СУА. По сто доларів кожний від Українського Народного Союзу дістали п'ять випускників: Богдан Бардигула, Рома Бардигула, Люба Ілечко, Ярослав Малиновський та Іван Набока.

Йосиф Корт дістав 100 доларів від українського Спортивного Клубу і Петро Луцик — 100 доларів від крамниці „АРКА“. Шість випускників дістали стодоларові „бонди“ від подружжя д-ра Волтера Барона, це були: Сузана Ігнаціук, І. Хуан Белетанга, Дарій Шесняк, Роман Тичковський, Джессіка Беннетт і Патрісія Малоні.

Марія Хамуляк за відмінні успіхи в українській мові дістала 50-доларовий „бо-

нд“ від шанувальників св. п. д-ра Луки Луцева, довголітнього співредактора „Свободи“. В додатку кожний градуант і градуантка дістали на пам'ятку люксовий альбом „Втрачені Архитектурні Пам'ятки Києва“, дарунок уфундований вже названою вгорі „Самопомічню“.

Після роздачі нагород найкраща учениця класу, що зайняла друге місце, Христина Плісак, виголосила українською мовою глибоке й зворушливе слово. Вона — „салютаторія“ — прощаючись зі школою, дякувала священикам, Сестрам, учителям і батькам за цю гарну можливість, яку учні мали в стінах улюбленої школи, що її не забудуть все життя.

Співом гімну Академії — „Альма Матер“, в якому лунали дзвінки й молоді голоси всіх градуантів і учнів Академії, закінчено цю урочистість, і учні та випускники вимаршували із залу під супровід гри на фортепіано Ольги Хомин,

несучи в своїх серцях милий спогад про цінні й гарні, а часом і трудні години, проведені в стінах цієї доброї української ньюйоркської Академії, про будучність якої все таки мимоволі і вони турбуються, бо останніми роками помічається дедалі менший приплив нових учнів до українських шкіл на поселеннях взгалі, а на долині міста Нью Йорку зокрема, і здалося б цьому якось зарадити.

Стипендії й допомоги, виплачені в попередніх роках, включали усі вище названі осередки, семінарії, церкви і будови домів за винятком бурси у Болому Борі і осередку молоді в Перемішлі. Крім того уділено стипендій богословом з Югославії, на гуртожиток і дяковчительські курси в Югославії та на Інститут дослідів переслідування релігії в Україні.

Фундаторами „Фундації Ценко-Добро Творити“, як сама назва вказує, є відомий громадський діяч д-р Микола Ценко і син д-р Олександр. Вони створили цю фундацію у 1982 році з нагоди 90-ліття Блаженнішого Патріярха Йосифа І, і прислали її пам'яті дружини і матері Володимирі. В грудні 1984 року фундацію побилено і контрактують закріплено при Товаристві святого Софія, та створено окрему комісію для розподілу відсотків з фундації. Комісія складається з семи членів, а її очолює д-р Роман Осінчук. Тут слід додати, що фундатори не є членами комісії, а тільки дорадниками.

На день 31-го грудня 1986 року висота фундації становила 66,660 дол., а недавно д-р М. Ценко повідомив членів комісії, що він має намір збільшити фундацію важливішою сумою, щоб, за його словами, було з чого ділити.

Фундатори є переконані, що найбільшою сучасною проблемою є виховання молоді, з чим, мабуть, ми усі готуємося. І саме в цьому напрямі члени комісії орієнтуються, признаючи допомоги й дотації на виховні цілі, а особливо стипендії для семінаристів і богословів, бо це наші майбутні

священники. Д-р М. Ценко одержує багато листів-подяк від „своїх“ стипендістів, писаних українською мовою. Деякі з тих листів ми в скороченій формі подавали в пресі, вони є дуже прості та щирі, а часом і надто зворушливі.

Фундаторам-добродіям д-рам Миколі і Олександрі Ценкам честь і хвала та щира подяка за їхню жертвенність та за тепле місце в їх серцях для нашої молоді, розсіяної по цілому світі. Сподіємось, що за їхнім прикладом піде більше українських громадян, бо чей же нам усім залежить на покоління, що прийде нам на зміну.

Прохання про допомогу слід пересилати до комісії на адресу Товариства святого Софія: St. Sophia Religious Assn, 7911 Whitewood Road, Philadelphia, PA 19117.

Ю. Г.

ДОПОВНЕННЯ ДО ЗВІДОМЛЕННЯ

Під час Загальних зборів Осередку СУМ в Нью Йорку голова Осередку М. Решітнік і почесний голова К. Василік вручили грамоти відзначення і відзнаки членам: визначні члени — Євген Корольок і Юрій Микитин, ст. третій ступінь суспільства — Мирон Корнага та Марія П'ятка — Х.Ц.Р.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

UFU Four Foundation, Inc.

203 Second Avenue

New York, N.Y. 10003

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів, Знайомих та Українську Громаду, що 4-го липня 1987 р. відійшла у Вічність наша Найдорожча Мама

бл. п.
КАТЕРИНА КОЛЕНІЯК

ПАНАХИДУ відправна о. Я. Денишук у вівторок, 7-го липня 1987 р. в 11-й год. рано в каплиці Української Національної Похоронної Служби при 4111 Пенсильванії Авеню П.С. Вашингтон, Д. К. 20746, а відтак перенесено на вічний спочинок до Українського Національного Цвинтаря ЗСА 4111 Пенсильванії Авеню П.С., Вашингтон Д. К. 20746.

В глибокому смутку:

Син — МИХАЙЛО ПРИЛУЦЬКИЙ з родиною

ЗАЯВА

Щоби запобігти будь-яким непорозумінням та поширюванню неправдивих інформацій, я, Мстислав В. Дольницький, оцим заявляю, що я ніколи не був членом Організації Українських Націоналістів тоді, коли ця організація була одна, як і після того, коли вона роз'єдналася.

Мстислав В. Дольницький

ВСУПЕРЕЧ БАГАТЬОМ протестам різних груп, почавши від тютюнової індустрії і кінчаючи на летунській профспілці. Палата Репрезентантів проголосувала закон, що забороняє курити в літаках на менше як двогодинних полетах.

З ВАШІНГТОНУ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що по мимо збільшених військових витратів Урядом президента Роналда Регена продовж останніх шести років, американські збройні сили мають велику недостачу запасних частин, а це змушує їх вибирати потрібні частини з дорогих воєнних літаків.

В Сороковий День Смерті
за спокій душі Покійної

МАРІЇ ДУЛИН

будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ

в соборі св. Володимира і Ольги в Чикаго, Ілліной у ВІВТОРОК, 21-го ЛИПНЯ 1987 р., о год. 7:30 ранку в церкві св. Духа в Акрон, Огайо
в ПОНЕДІЛОК, 13-го ЛИПНЯ 1987 р., о год. 8:30 ранку в церкві Пресвятої Богородиці в Фініксі, Арізона
в СУБОТУ, 11-го ЛИПНЯ 1987 р., о год. 9:00 ранку РОДИНА

ПОВІДОМЛЕННЯ

уважливо повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що у Сороковий День від смерті нашого невідданого

МУЖА І БАТЬКА

бл. п. ПЕТРА Ю. СТЕРЧА

буде відслужена у вівторок, 28-го липня 1987 р., о год. 8-й рано в мітropolітничому соборі у Філадельфії, Па.

БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ

за спокій його душі.

Про ласкаві молитви просять:
ІРЕНА — дружина і ДІТИ

ПОДЯКА

Дня 24-го червня 1987 р., відправили ми на Вічний Спочинок нашу Дорогу Тету

ВОЛОДИМИРУ
з ПАШКОВСЬКИХ ЙОЙКО

яка прожила 87 років.

Розкинені члени родини в Америці, Канаді, Австралії та Україні складають цю дорогою широкосердечну подяку П-ву Інж. Августині І. п. Марії Сумкам в Нью Йорку, за їх догопитню і жертвенну опіку, моральну підтримку та за безлічні відвідани у шпиталі аж до останнього дня життя покійної Володимирі.

Нехай Господь нагородить їх усіми ласками.

Сестрині — В. ХРЕПТОВСЬКА, з родиною

С. БАТСОН з родиною

М. ГОРДИЙЧУК з родиною

Братині — Інж. Ю. ЮРКЕВИЧ

А. ПАШКОВСЬКИЙ з родиною

д-р Я. ПАШКОВСЬКИЙ з родиною

Ділимося сумною вісткою, що дня 2-го липня 1987 р., упокоївся в Бозі наш Дорогий Батько, Тесть, Вуйко і Дідо

бл. п.
РОМАН БОДНАР

бувший директор Покутського Господаря
і Союзу Кооператив в Коломиї

Залишив у смутку:

Сина — ТАРАСА з дружиною ОКСАНОЮ

Внуку — ХРИСТИНУ з мужем ЯРОСЛАВОМ

Дальшу Родину в Канаді, Аргентині і Україні.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в четвер, 16-го липня 1987 р., відійшла від нас у Вічність на 84-му році життя, наша Найдорожча Мама, Бабиця і Прабабиця

бл. п.
СТЕФАНІЯ ЖЕРЕБЕЦЬКА
з дому ЛЮБИЦЬКА

ПАНАХИДА в неділю, 19-го липня 1987 р. в похоронному заведенні Литвині і Литвині при 1600 Stuyvesant Ave., N. J. о год. 7-й веч.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в понеділок, 20-го липня 1987, з того ж похоронного заведення до української католицької церкви в Ньюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтар св. Івана Хрестителя в Стретфорда, Конн.

У глибокому смутку:

син — БОГДАН з дружиною ЯРОСЛАВОЮ
дочка — ОЛІМПІЯ СЕНІВ з мужем БОГДАНОМ
ануки і правнуки

ДЕПАРТМЕНТ РОЗВАГ МІСТА ФІЛАДЕЛЬФІЇ

ТА

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬНИЙ КОМІТЕТ

УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ МЕТРОПОЛІТАЛЬНОЇ ФІЛАДЕЛЬФІЇ

запрошують всіх на

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

МУЗИКИ СПІВУ Й ТАНЦЮ

„ГОМІН УКРАЇНИ“

ЯКИЙ ВІДБУДЕТЬСЯ

В П'ЯТНИЦЮ, 24 ЛИПНЯ 1987 Р. о 8-й ГОД. ВЕЧОРА

В АМФІТЕАТРИ

Robin Hood Dell East
RIDGE AVE. at 33rd and Dauphin Streets
in Philadelphia's Fairmount Park

ФЕСТИВАЛЬ ПРИСВЯЧЕНИЙ
200-ЛІТТЮ КОНСТИТУЦІЇ З. С. АМЕРИКИ
ТА
1000-ЛІТТЮ ХРИСТИАНСТВА В УКРАЇНІ

У програмі беруть участь

АНДРІЙ ДОБРЯНСЬКИЙ, бас-баритон, Метрополітальна Опера, Нью Йорк

ЛАРИСА МАГУН-ГУРИН, сопран, соліст

„НАМИСТО“, жіночий співочий ансамбль, Вашингтон, Д.К.

Мистецький керівник — Петро Круль

САНДРА ЛЮТЕРС, аккомпанімент

УКРАЇНСЬКИЙ ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ „СИЗОКРИП“

Мистецький Керівник і хореограф Рома Прийма-Богачевська

ВСТУП НА КОНЦЕРТ БЕЗКОШТОВНИЙ

Вільні квитки вступу до набуття в українських парафіях, крамницях і організаціях

Hanusey Music Co. — 244 W. Girard Ave., (MA7-3093); Fantasy Gift Shop — 5728 N. 5th St. (276-4719); Kosmos Store — 4944 N. Broad St. (457-5664); Ukrainian Educ. & Cultural Center — 700 Cedar Rd. (663-1166); Orion Store — 4925 Old York Rd. (455-9586).

Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754